

Toivoa tarvitaan

Pessimisti ei pety. Itku pitkästä ilosta. Joka kuuseen kurkottaa, se katajaan kapsahtaa. Monet alakuloiset sananparret nousivat mieleeni, kun luin lokakuussa julkistetun Kunnallissalan kehittämistäitiön tutkimuksen suomalaisten huolenaiheista.

Tutkimus maalaa karun kuvan suomalaisen tulevaisuusmielteistä. Enemmistö kyseleyn vastanneista odottaa kehityksen menevän huonompaan seuraavissa asioissa: asumisen kustannukset, maaseudun kehitys, terveys- ja sosiaalipalvelut, rikollisuus, eri yhteiskuntaryhmien väliset jännitteet, terrorismin uhka, luottamus päättäjiin, ympäristön tila, maahanmuuton seuraamukset ja maan velkaantuminen.

Vastapainoksi kehityksen arvellaan menevän parempaan suuntaan sukupuolten tasa-arvossa, Suomen vetovoimassa matkailumaana, harrastus- ja vapaa-ajanviettomahdollisuuksissa ja kulutusmahdollisuuksissa.

Tulokset tekevät mielteliääksi. Vastaajat ovat 18–79-vuotiaita kansalaisia. Onko meihin suomalaisiin iästä riippumatta sisäänrakennettu jonkinlainen synkkämielisyys tulevasta? Jos kuitenkin tarkastelemme faktoja, synkistelyyn ei ole aihetta.

Det behövs hopp

En pessimist blir aldrig besviken. Efter glädje kommer sorg. Den som gapar efter mycket mister ofta hela stycket. Jag kom att tänka på många dystra ordspråk efter att ha läst den undersökning över finländarnas anledningar till oro som Stiftelsen för kommunal utveckling publicerade i oktober.

Undersökningen utmålar en kärv bild av finländarnas förväntningar på framtiden. En majoritet av svararna väntade en utveckling till det sämre i följande frågor: kostnader för boendet, utvecklingen på landsbygden, social- och hälsovårdsservicen, brottsligheten, spänningar mellan olika samhällsgrupper, terrorismhotet, förtroendet för beslutsfattarna, miljöns tillstånd, följderna av invandringen och landets skuldsättning.

Som en motvikt anses utvecklingen gå mot det bättre gällande jämvikten mellan könen, Finlands dragningskraft som turistland, möjligheterna till hobby- och fritidsverksamhet och konsumtion.

Resultaten gör en betänksam. Svararna är medborgare i åldern 18–79 år. Har vi finlän-

Suomi on pärjännyt erinomaisesti monissa kansainvälisissä vertailuissa: Suomella on itsenäisin oikeuslaitos, luotetuimmat poliisivoimat, kolmanneksi vähiten korruptiota, kolmanneksi paras sukupuolten tasa-arvotilanne ja toiseksi paras teinien lukutaito.

Suomen menestyksen ainekset ovat varsin perinteisiä: yhteistyö, tasa-arvo, koulutuksen arvostaminen ja luottamus. Jos verrataan Suomea nyt ja ennen sotia, voidaan puhua jopa suomalaisesta ihmeestä. Ketkä ovat olleet rakentamassa tätä ihmettä? Seniorikansalaiset tietenkin.

Suomalaisten terveyskin on kohentunut ripeästi, mikä näkyy eliniänodotteessa. Ennen viime sotia suomalaiset olivat yksi Euroopan sairaimmista kansoista. Kun suomalainen mies eli 1940-luvun alussa keskimäärin noin 55 vuotta, on miesten elinajanodote tänään yli 78 vuotta. Naisten elinajanodote on pidentynyt lähes yhtä paljon, 62 vuodesta lähes 84 vuoteen.

Positiivisista muutoksista saisimme helposti pitkän listan. Maailman kehittymistä parempaan suuntaan on kuitenkin vaikea hahmottaa, koska uutisvirta sodista, ongelmista ja katastrofeista sumentaa silmämme.

Tulevaisuudella pelottelun sijaan tarvitsemme toivoa. Vain yhdessä parempaan uskoen

dare ett slags inbyggd tendens att se dystert på framtiden oberoende av ålder? Om vi ändå granskar fakta finns det ingen orsak till att vara dystyr.

Finland har klarat sig utmärkt i många internationella jämförelser: Finland har det mest självständiga rättsväsendet, det mest pålitliga polisväsendet, tredje minst korruption, tredje bäst situation gällande jämställdheten och näst bäst läskunnighet bland tonåringar.

Roten till Finlands framgångar är traditionella: samarbete, jämlikhet, värdesättande av utbildning och förtroende. Om man jämför Finland med nutid och tiden före kriget kan man till och med tala om det finska undret. Vem har varit med om att bygga upp detta under? Naturligtvis seniormedborgarna.

Finländarnas hälsa har också förbättrats i rask takt vilket man ser i förväntningarna på livslängden. Före de senaste kriget var finländarna ett av Europas sjukaste folk. Då en finländsk man i början av 1940-talet beräknades att bli 55 år gammal i medeltal är människans livslängd i dag över 78 år. Förväntningarna på

voimme ratkaista edessä olevat globaalit ja kotoperäiset ongelmat. Luottamus tulevaan on hyvä henkinen perintö myös tuleville sukupolville.

Lopuksi haluan toivottaa kaikille jäsenillemme hyvää joulua ja *toiveikasta* uutta vuotta!

Kirsti Lehtinen
toiminnanjohtaja
kirsti.lehtinen@oaj.fi

kvinnornas livslängd har förlängts nästan lika mycket, från 62 år till nästan 84 år.

Vi kan lätt få en lång lista på positiva förändringar. Det är dock svårt att gestalta världens utveckling mot det bättre då nyhetsflödet om krig, problem och katastrofer fördunklar vår blick.

I stället för att skrämman med framtiden behöver vi hopp. Bara genom att tillsammans tro på det bättre kan vi lösa de problem vi har globalt och här hemma. Förtroendet för det kommande är ett gott andligt arv till följande generationer.

Till slut vill jag tillönska alla våra medlemmar en god jul och ett löftesrikt gott nytt år!

Kirsti Lehtinen
verksamhetsledare

Ulla Bäck
översättning

